Quelle:
Copyright:

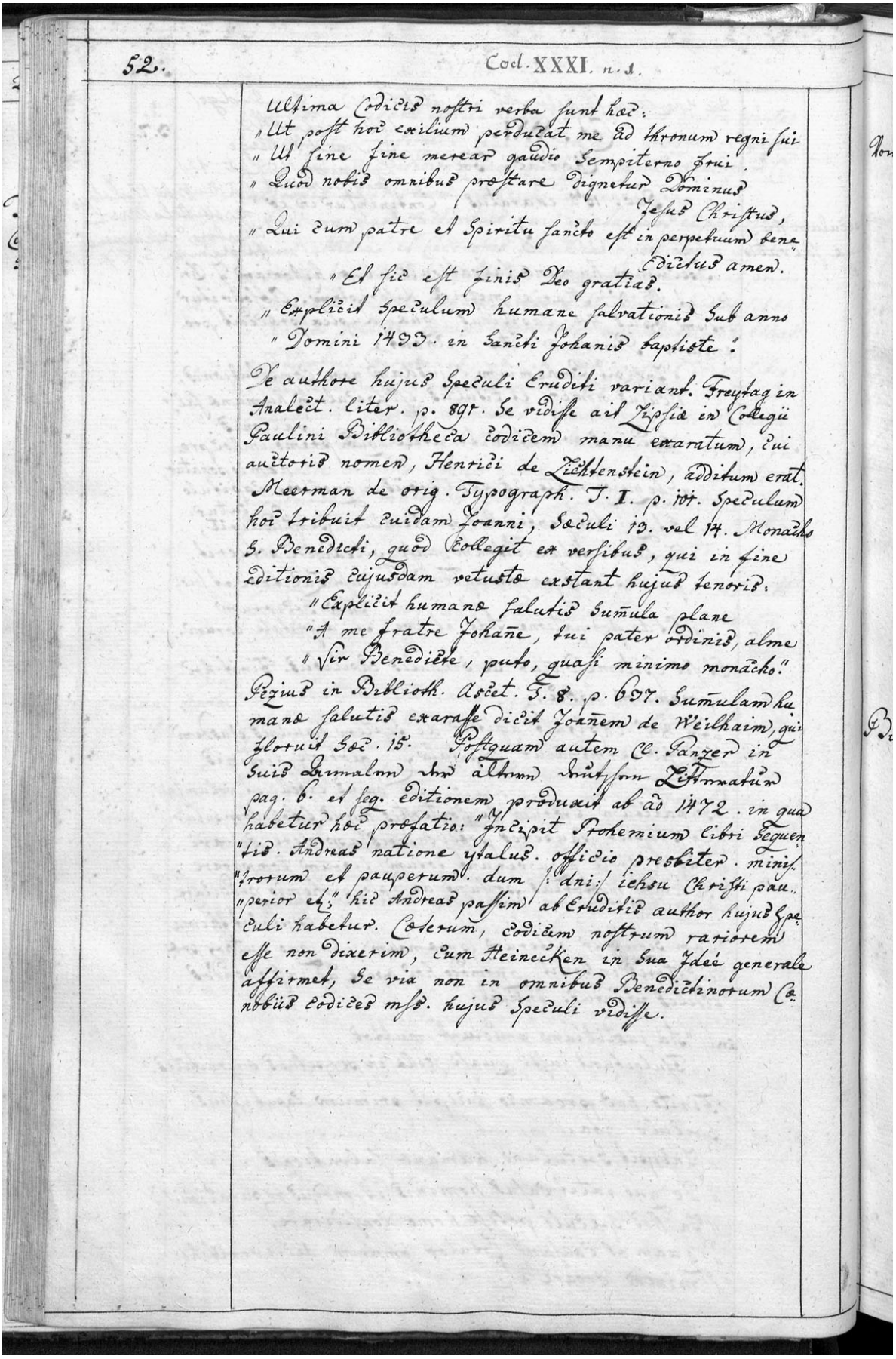

Ultima Codicis nostri verba sunt hæc:
„Ut post hoc exilium perducat me ad thronum regni sui
„Ut sine fine merear gaudio sempiterno frui.
„Quod nobis omnibus præstare dignetur Dominus
Jesus Christus,
„Qui cum patre et Spiritu sancto est in perpetuum bene-
dictus amen.
„Et sic est finis Deo gratias.
„Explicit speculum humane salvationis sub anno
„Domini 1433. in sancti Johanis baptiste."

De authore hujus speculi Eruditi variant. Freytag in Analect. liter. p. 891. se vidisse ait Lipsiæ in Collegii Paulini Bibliotheca codicem manu exaratum, cui auctoris nomen, Henrici de Lichtenstein, additum erat. Meerman de orig. Typograph. T. I. p. 101. Speculum hoc tribuit cuidam Joanni, sæculi 13. vel 14. Monacho S. Benedicti, quod collegit ex versibus, qui in fine editionis cujusdam vetustæ exstant hujus tenoris:
„Explicit humanæ salutis sum̄ula plane
„A me fratre Johan̄e, tui pater ordinis, alme
„Vir Benedicte, puto, quasi minimo monacho."
Pezius in Biblioth. Ascet. T. 8. p. 637. Sum̄ulam humanæ salutis exarasse dicit Joan̄em de Weilhaim, qui floruit sæc. 15. Postquam autem Cl. Panzer in suis Annalen der ältern deutschen Litteratur pag. 6. et seq. editionem produxit ab ao 1472. in qua habetur hæc præfatio: „Incipit Prohemium libri sequen-
„tis. Andreas natione ytalus. officio presbiter. minis-
„trorum et pauperum. dum /: dni :/ iehsu Christi pau-
„perior etc." hic Andreas passim ab Eruditis author hujus spe-
culi habetur. Cæterum, codicem nostrum rariorem esse non dixerim, cum Heinecken in sua Idée generale affirmet, se via non in omnibus Benedictinorum Cœnobiis codices mss. hujus speculi vidisse.